

РЕШЕНИЕ

№ 1753

гр. София, 13.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 26.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **9068** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.215, ал.1 от ЗУТ и е по реда на Дял Трети от АПК, вр.чл.219 от ЗУТ.

Със Заповед №РД-18-204/13.08.2012 г., издадена от директора на Дирекция „Общински строителен контрол”, Столична община, на основание чл.57а, ал.1, т.1, предл.1, ал.3, ал.6 и ал.7, във вр. с чл.57, чл.80 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/, е наредено [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от В. Л. Х. да премахне незаконосъобразно поставения рекламен елемент:фирмен надпис с носител на текст „А.”, www.apis.bg; „Силата на информацията”, монтиран на фасадната стена на сграда, намиращ се в [населено място], [улица], район „С.”.

Така издадената заповед, в срока и по реда на чл.215, ал.4 от ЗУТ е била оспорена от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез процесуалния му представител-адв.П.К., с искане да бъде обявена за нищожна, а при условията на евентуалност-отменена. Претендира се и присъждането на разноски. Искането за обявяване на нищожност е мотивирано с липса на компетентност на издалия я е орган /чл.146, т.1 от АПК/, а за отмяна- с противоречие с материално-правните разпоредби, съществено нарушение на административно-производствените правила и несъответствие с целта на закона /чл.146, т.4, 3 и т.5 от АПК/. Конкретните доводи в подкрепа на релевираните основания за незаконосъобразност на оспорения акт са, че още с писмо № АХ-70-00-434/09.01.2012 г. на Н., дружеството-жалбоподател подало освен всички

останали необходими документи и нотариално заверени декларации на председателя с подписите на съсобствениците и протокол от Общото събрание на ЕС, с което ЕС дала съгласието си за ползване на фасадата и с което изпълнили изискванията на чл. 57, ал. 3 и ал. 4 от ЗУТ. В този смисъл, ограничителното тълкуване от страна на администрацията било неправомерно и представлявало злоупотреба с право. При наличие на съгласие, не бил нужен договор за наем. С възражение под № КС-0700-77/2/12.07.2012г. по Констативния акт № КС-0700-77/09.07.2012г. на СО-район „С.“, с който е образувано административното производство по реда на чл. 57а, ал. 1 ЗУТ, дружеството-жалбоподател посочило, че е налице образувана преписка № АХ-70-00-434/29.11.2011г./09.01.2012г. на гл. архитект на Столична община по искане за одобряване на проект и издаване на разрешение за поставяне на информационен елемент на сграда, находяща се в [населено място], район „С.“, [улица]. Съгласно чл. 36, ал. 1 АПК, доказателствата се събирали служебно от административния орган. Дружеството не носело вина, че в една и съща сграда между администрацията липсвала комуникация, но това от своя страна водело до немотивираност и неточност при издаването на индивидуалния административен акт, вкл. и до неговата порочност. Като фактически и правни основания за издаването на ИАА били посочени чл. 57а, ал. 1, т. 1 /предл. първо/, ал. 3, ал. 6 и ал. 7 ЗУТ, във връзка с чл. 57 ЗУТ и чл. 80 от НПОРИМДЕ РДТСО на СОС. Същите били посочени на формално основание без да отговарят на правната и фактическа действителност, което водело и до липсата и на правна обосновка. [фирма] било собственик на рекламен и информационен елемент, поставен на фасадата на сграда, находяща се в [населено място], район „С.“, [улица], към прилежащата фасадна част на апартамент, собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление - [населено място], район „С.“, [улица], ет.1, представляван от управителя и едноличен собственик В. Л. Х.. Със заявление № 2600-1555/20.02.08г. до кмета на Столична община на основание § 7 /отм. с Решение № 1 по Протокол № 29/15.01.2009г. на СОС/ от ПЗР на НПОРИМДЕРДТСО /приета с Решение № 24 по Протокол № 4 от 20.12.2007; изм. и доп. с Решение № 1 по Протокол № 29 от 15.01.2009; изм. и доп. с Решение № 83 по Протокол Л? 59 от 25.02.2010; изм. и доп. с Решение № 612 по Протокол № 76 от 04.11.2010; изм. с Решение № 10 от 18.01.2010 по админ. дело № 1445/2010 на АС СГ, потвърдено с Решение № 12868 от 02.11.2010 по админ. дело № 6712/2010 на ВАС; изм. с влязло в сила Решение № 1261 от 18.03.2011 по админ. дело № 5843/2010 на АС СГ, обявено на 05.05.2011 г./ бил деклариран по реда на Наредбата процесния рекламен елемент и рекламната площ, за които били представени освен необходимите фирмени документи и снимки и скица с размерите на съществуващото рекламно съоръжение. Съгласно § 7 от ПЗР на НПОРИМДЕРДТСО /отм.- Решение № 1 по Протокол № 29 от 15.01.2009 г./, „собствениците на заварени рекламни елементи, поставени на правно основание върху имоти, които не са общинска собственост, за които се дължи заплащане на право за осъществяване на рекламна дейност, са длъжни в срок от два месеца от приемане на тази наредба да декларират в Столична община рекламния елемент и неговата рекламна площ, да поискат презаверяване на разрешението за поставяне по реда и условията на тази Наредба“. Следователно, всички съществуващи до този момент рекламни съоръжения на територията на СО подлежали на проверка и саниране, ако отговаряли на изискванията на чл. 56, ал. 2 ЗУТ, и били декларирани в преклузивния срок от два месеца. Наредбата била приета с Решение № 24 по

Протокол № 4 от 20.12.2007 г. на СОС. Видно от заявление № 2600-1555/20.02.08г., [фирма] коректно декларира в срока рекламен и информационен елемент, поставен на фасадата на сграда на [улица], като представило и изискуемата проектна документация, съгласно Наредбата, за поставяне на рекламен и информационен елемент. Потвърждение за представена проектна документация било и писмо № 2600-4374/1/22.04.08г. на Е. Р. - началник сектор „Реклама“ към СО до арх. И. Н. - директор на дирекция „Архитектура и градоустройство“ на Столична община, с което била предоставена за съгласуване от ОЕСУТ „проектна документация за поставяне на информационно - указателен елемент върху частен имот с адрес: [улица]“. С писмо № 2600-4374/2/27.08.08 г., Е. Р. - началник сектор „Реклама“ към СО уведомил жалбоподателя, че: „Предвид Определение на Административен съд - София град, IX-ти тричленен състав от 11.04.2008г. за спиране действието на Наредбата за ПОРИМДЕРДТСО, не можем да вземем отношение по внесената от Вас преписка“. /адм. дело № 606/2008 г. на Административен съд - София град, IX-ти тричленен състав, по което е постановено и Решение от 28.10.2008 г./ След влизане в сила на Решение от 28.10.2008г. по адм. дело № 606/2008г. на Административен съд - София град, IX-ти тричленен състав; Решение № 10 от 18.01.2010 по адм. дело № 1445/2010 на АССГ, потвърдено с Решение № 12868 от 02.11.2010 по адм. дело № 6712/2010 на ВАС; изм. с влязло в сила Решение № 1261 от 18.03.2011 по адм. дело № 5843/2010 на АССГ и последните засега изисквания на Наредбата, дружеството подновило искането си, като подало заявление по образец № 2600-7581/23.11.2011г. за одобряване на архитектурно-дизайнерски и инженерни проекти за преместваеми обекти/съоръжения и издаване на разрешение за поставяне по реда на чл. 56 и 57 ЗУТ, като отново представило два броя проекти, снимков материал и кореспонденция. С писмо № АХ-70-00-434/23.12.2011г., получено от дружеството на 06.01.2012 г., Н. го уведомило, че административната преписка не отговаряла на нормативните изисквания, тъй като не били представени: документи за собственост на апартаментите; решения на ОС на ЕС; местата на фирмените надписи върху фасадата били в противоречие с чл. 41, ал. 2, т. 1 от НПОРИМДЕРДТСО, според който те можели да се поставят към партерните етажи на сградите, непосредствено принадлежащи към обекта, чиято функция обозначават; т.5 и т. 7 от Указанията на гл. архитект на СО № АХ-92-00-86/28.12.09г., според които не се допускало дублиране на фирмени надписи върху фасадите. На основание чл. 30, ал. 2 АПК на дружеството бил даден тридневен срок за отстраняване на пропуските, като било указано, че неотстраняването им щяло да доведе до прекратяване на административното производство и изпращане на преписката в Д. за процедиране съгласно чл. 57а ЗУТ. Едновременно с това, за забележки по отношение на проектите съгласно архитектурно-техническите изисквания и изискванията за безопасност съгласно архитектурните правила и норми и в частност изискванията на НПОРИМДЕРДТСО не били констатирани и отбелязани. Под № АХ-70-00-434/09.01.2012г., в срока по чл. 30, ал. 2 АПК, дружеството-жалбоподател подало до Н. всички изискани от него документи за довършване на преписката, а именно: Копие от нотариален акт № 114, том IX, дело 2124/94г., според който собственик на апартамента е [фирма]; Копия от договори за наем и анекс към договор за наем /Съгласно чл. 1.1 от договора за наем между [фирма] и [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма] запазвал правото си за ползване на една стая за собствена дейност. В чл. IV.5 било пояснено, че рекламата е собственост на наемодателя и съгласно чл. V.3 запазва правото си на външна реклама. В анексът

от 20.12.2011г. към договора било пояснено, че се касае за партерен етаж над магазинни части/; Нотариално заверени декларации на председателя с подписите на съсобствениците и протокол от Общото събрание на ЕС, с което отговаряли на изискванията на чл. 57, ал. 3 и ал. 4 от ЗУТ; Дружеството изрично пояснило, че в съответствие с чл. 41, ал. 2, т. 1 от НПОРИМДЕРДТСО фирмено-информационната табела била поставена върху козирка към партерната част на сградата, непосредствено принадлежаща към обекта, поради което нямало противоречие с нормативната уредба; Дружеството пояснило още, че не попада в противоречие с т.5 и т. 7 от Указанията на гл. архитект на СО № АХ-92-00-86/28.12.09г., според които не се допускало дублиране на фирмени надписи върху фасадите, тъй като двата рекламни информационни елемента били на две различни кооперации и на два различни адреса. Заблуждението за дублиране възникнало от това, че първоначалното искане в преписката било за одобряване на две реклами съответно на ул. Г. И." № 78 и на [улица], но в случая се касаело само за рекламата на ул. Г. И." № 78. Указания на гл. архитект на СО № АХ-92-00-86/28.12.09г. не били публикувани нито на сайта на Столична община, нито на сайта на Направление „Архитектура и градоустройство“ на СО. Същите могли да имат само вътрешноведомствено значение, но не и характер на нормативен административен акт или на общ административен акт по смисъла на АПК, за да регулират трайни и регулаторни отношения, каквито съществували при одобряване на проекти и издаване на разрешение за поставяне. Още повече, че непубликуването по реда на АПК ги правело нищожни. Следователно тези указания не могли да бъдат мотив за отказ. Издадени на основание § 3, ал. 1 от НПОРИМДЕРДТСО и публикувани в сайта на Н. били единствено Указания относно рекламни елементи върху имоти - частна собственост на гл. архитект на СО № АХ-92-00-14/18.02.2011г. Въпреки всичко по т.5 и т. 7 от Указанията на гл. архитект на СО № АХ-92-00-14/18.02.2011г., не съществувала такава забрана. Въз основа на изложеното, дружеството твърди, че отговаря на всички нормативни изисквания и е подало всички необходими за това документи. Твърди още, че тъй като Н. не се произнесло в срок, по негова жалба, било образувано адм. дело № 1652/2012г. на 1 състав, I отделение, АССГ, срещу мълчалив отказ за процедиране на преписка № АХ-70-00-434/29.11.2011г./09.11.2012г. на Гл. архитект на Столична община за одобряване на проект и издаване на разрешение за поставяне на рекламно и информационен елемент на фасадата на сграда, находяща се в [населено място], район „С.“, [улица]. В хода на висящото съдебно производство бил издаден и изричен отказ, обективиран в Заповед № РД - 09-50-582/ 20.06.2012г. на Гл. архитект на Столична община.

С писмения отговор по жалбата, по реда и в срока по чл.163, ал.2, вр.чл.152, ал.1 от АПК, ответникът-директорът на Дирекция „Общински строителен контрол“, Столична община аргументирано оспорва основателността на жалбата.

В с.з. пред Административен съд София град, дружеството-жалбоподател се от адв.К., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът се представлява от юрисконсулт С. който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, като и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на

обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

1. По делото е безспорно от фактическа страна, а се установява и от приложените към жалбата и приети по делото писмени доказателства, че:

а/ Със заявление №2600-1555/20.08.2008 г. до кмета на СО, дружеството [фирма], на основание §7 /отм. – Решение №1 по Протокол №29 от 15.01.2009г. на СОС/ от ПЗР на НПОРИМДЕРДТСО, е декларирало съществуващи рекламни информационни елементи, монтирани върху фасади на кооперации в режим на етажна собственост, на първи надпартерен етаж.

б/ С писмо изх.№2600-4374/27.08.2008г., началникът на сектор „Реклама” на СО е уведомил жалбоподателя, че предвид определение от 11.04.2008г. на АССГ, IX-ти тричленен състав, по адм.дело №606/2008г., за спиране на действието на НПОРИМДЕРДТСО, не може да бъде взето отношение по внесената преписка по заявление №2600-1555/20.02.2008г.

в/ След приключване на производството по обжалване на НПОРИМДЕРДТСО с влязло в сила съдебно решение, дружеството е поискало със заявление по образец №2600-7581/23.11.2011г., да бъдат одобрени проекти и издадено разрешение за поставяне на рекламни и информационни елементи на фасадите на сгради, находящи се на [улица] [улица].

г/ С писмо №АХ-70-00-434/23.12.2011г., Главният архитект на СО, е уведомил [фирма], че след разглеждане на административната преписка по заявление вх.№2600-7581/23.11.2011г., е установено че направеното искане не отговаря на нормативните изисквания, както следва: 1.не са представени документи за собственост на апартаментите; 2.не са представени решения на Общото събрание /ОС/ на Етажната собственост /ЕС/; 3.местата на фирмените надписи върху фасадата са в противоречие с чл.41, ал.2, т.1 от НПОРИМДЕРДТСО и т.5 и т.7 от Указания на Главния архитект на СО №АХ-92-00-86/28.12.2009г., като на основание чл.30, ал.2 от АПК е даден три дневен срок за отстраняване на посочените недостатъци.

д/ С писмо №АХ-70-00-434/09.01.2012г., жалбоподателят е представил изисканите документи, както следва: 1. Копие от нотариален акт №114, том XI, дело №2124/94г., за собственост на апартамент на [улица], на първи етаж, с който [фирма] се легитимира като собственик и копие от нотариален акт №197, том LLXLV, дело №29268/94, с който [фирма] се легитимира като собственик на апартамент на [улица], на първи етаж /над магазините/; 2. Копия от договори: за наем от 01.01.2011г., сключен между [фирма] и [фирма]; за пренаемане от 01.01.2012г., сключен между [фирма] и [фирма]; за наем от 01.08.2011г., сключен между [фирма] и [фирма]; 3. Протокол от проведено ОС на ЕС от 10.03.2008г. и нотариално заверена декларация на председателя на ЕС за удостоверяване на подписите на собствениците в ЕС на [улица].

е/ Към преписката се съдържа и писмо №АХ-70-00-434/11, от началник отдел „Правен”, сектор „Административно обслужване” към СО-Направление „Архитектура и градоустройство”, с което се изразява становище за недопустимост на искането със заявление вх.№2600-7581/23.11.2011г., поради това, че посочените РИЕ не са партерна реклама, както и че обектите в проекта са разположени върху фасадата на сградата.

ж/ По жалба на [фирма] срещу мълчалив отказ за процедиране на преписка № АХ-70-00-434/29.11.2011г./09.11.2012г. на Гл. архитект на Столична община за одобряване на проект и издаване на разрешение за поставяне на рекламни и

информационен елемент на фасадата на сграда, находяща се в [населено място], район „С.“, [улица]. е било образувано адм. дело № 1652/2012г. на 1-ви състав, I-во отделение, АССГ

з/ В хода на висящото съдебно производство бил издаден и изричен отказ, обективиран в Заповед № РД - 09-50-582/ 20.06.2012г. на Гл. архитект на Столична община.

и/ С Решение №655/31.01.2013 г., постановено по адм. дело №1652/2012 г. по описа на Административен съд- София град, АССГ, I о., 1-ви състав е отхвърлил жалбите на [фирма], ЕИК [ЕГН] срещу мълчалив отказ на Главния архитект на Столична община за процедиране на преписка №АХ-70-00-434/2011г. и срещу последвалия го изричен отказ по същата преписка, обективиран в Заповед №РД-09-50-582/20.06.2012г. на Главния архитект на Столична община. Решението като неподлежащо на обжалване, е влязло в сила към момента на постановяването му-31.01.2013 г.

2. Административното производство по издаване на оспорената в пределите на настоящото съдебно производство заповед е започнало със съставянето на Констативен акт /КА/№ КС-0700-77/09.07.2012 г

3. Препис от КА е връчен на дружеството на 09.07.2012 г., което е упражнило правото си на възражение в установения по чл.57а, ал.2 от ЗУТ тридневен срок.

4. Въз основа на констатациите, обективирани в КА и след като е намерил възражението срещу акта за неоснователно, поради липса на представени с възражението разрешение за поставяне и договор за наем, съгласно чл.57, ал.4 от ЗУТ, ответният административен орган е издал процесната заповед, с която на основание чл.57а, ал.1, т.1, предл.1, ал.3, ал.6 и ал.7, във вр. с чл.57, чл.80 от НПОРИМДЕРДТСО и Заповед №РД-09-178/19.03.2012 г. на кмета на СО, е наредил [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от В. Л. Х. да премахне незаконосъобразно поставения рекламен елемент:фирмен надпис с носител на текст „А.“, www.apis.bg; „Силата на информацията“, монтиран на фасадната стена на сграда, намиращ се в [населено място], [улица], район „С.“.

5. Със Заповед №РД-09-178/19.03.2012 г. на кмета на СО, на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ е предоставено правомощието да издава заповеди за премахване на обектите по чл.56, ал.1 и чл.57, ал.1 от ЗУТ, на основание чл.57а, ал.3 от ЗУТ.

6. В съответствие с приетите по делото доказателства и изложеното по-горе, съдът намира, че от представения протокол от 10.03.2008г. от ОС на ЕС на [улица], ведно с нотариално заверена декларация на председателя на ЕС за удостоверяване на подписите на собствениците в ЕС, се установява дадено съгласие на собствениците за поставените рекламни елементи, което решение, според ПУРНЕС и Закона за управление на етажната собственост /ЗУЕС/, не е обвързано със срок на действие.

7. Фактическа констатация на административния орган за липса на издадено разрешение за поставяне към момента на издаване на оспорената заповед-чл.142, ал.1 от АПК, не е опровергана в хода на съдебното производство. Нещо повече, установи се по делото, че към момента на постановяване на решението е налице и изричен влязъл в сила на 31.01.2013

г. отказ- Заповед №РД-09-50-582/20.06.2012г. на Главния архитект на Столична община за издаване на такова.

При така приетото за установено от фактическа страна, от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред. От лице, което е легитимирано да го оспори, в качеството на собственик на процесния обект и адресат на заповедта, засегнат неблагоприятно от нея-чл.147, ал.1 от АПК. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок по чл.215, ал.4 ЗУТ за подаването на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, обратно на твърденията на защитата на жалбоподателя. Компетентността на органа произтича от чл.57а, ал.3 от ЗУТ и Заповед №РД-09-178/19.03.2012 г., т. II, 2, с която кметът на СО в съответствие с изрично установената от § 1, ал.3 от ДР на ЗУТ възможност, е делегирал правомощията си за издаване на заповеди за премахване на обектите по чл.56, ал.1 и чл.57, ал.1 ЗУТ на директора на Д"О.". Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт-чл.59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания. При издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са правилно установени и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на дружеството в производството по издаване на оспорената заповед. Приетото за неспазено изискване на чл.57, ал.4 от ЗУТ, изразяващо се в липса на представен договор за наем, е въпрос по приложението на материалния закон, а не по изясняване на фактическите обстоятелства по делото. Съгласно чл.57, ал.4 от ЗУТ изискването е алтернативно-или писмено съгласие на етажните собственици, или писмен договор за наем с етажните собственици на заетата от съоръжението по ал. 1 площ, а не кумулативно. По делото безспорно се установи обаче, че за процесното съоръжение няма издадено разрешение за поставяне, което осъществява фактическия състав на чл.57а, ал.1, т.1, предл.1-во от АПК и поражда упражненото от административния орган правомощие да издаде заповед за премахване на процесния обект на това материално-правно основание.

Не е налице и последното сочено от дружеството-жалбоподател основание за незаконосъобразност на оспорения акт-несъответствие с целта на закона-чл.146, т.5 от АПК. Целта на акта съответства на целта, обективизирана в правната норма-недопускане държането на обектите по чл.56, ал.1 и чл.57, ал.1 от ЗУТ при наличие на основанията, установени по чл.57а, ал.1 от ЗУТ за тяхното премахване.

С оглед на изложеното и поради липсата на други установени служебно по реда на чл.168, вр.чл.146 от АПК основания за незаконосъобразност на обжалваната заповед, съдът намери жалбата за неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр.чл.8 и чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения,

искането на пълномощника на ответника за присъждане на разноси следва да бъде уважено за сумата в размер на 150 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от юрисконсулт.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.5-то от АПК, Административен съд София-град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Заповед №РД-18-204/13.08.2012 г., издадена от директора на Дирекция „Общински строителен контрол“, Столична община, с която на основание чл.57а, ал.1, т.1, предл.1, ал.3, ал.6 и ал.7, във вр. с чл.57, чл.80 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, е наредено на дружеството-жалбоподател да премахне незаконосъобразно поставения рекламен елемент: фирмен надпис с носител на текст „А.“, www.apis.bg; „Силата на информацията“, монтиран на фасадната стена на сграда, намиращ се в [населено място], [улица], район „С.“.

ОСЪЖДА „А. България“ О., ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община, Дирекция „Общински строителен контрол“ сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита на ответника, осъществена от юрисконсулт.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: